

HET LAATSTE WOORD

Reageren?
redactie@tctubantia.nl

FOTO'S EMIEL MUIJDERMAN

Negen witte woningen op een fabrieksterrein getuigen van vernieuwingsdrang. Modernisme in een grensdorp.

Nieuw in Overdinkel

Voor architectonische hoogstandjes is het niet de meest voor de hand liggende plek. Overdinkel, dan denk je aan Saksenstal Gerrit, aan een eindeloos lange straat op weg naar Duitsland en de typische sfeer die past bij een dorp aan de grens.

Toch is Overdinkel onmiskenbaar een dorp in ontwikkeling. Er is nagedacht over de toekomst. Er liggen plannen en er wordt gebouwd. Geen grote bouwwerken, maar maatwerk, passend bij het dorp dat ooit letterlijk werd onttrokken aan de heidevelden en al zo lang een van de uiterste punten van Nederland is.

Een van de meest zichtbare vernieuwingen speelt zich af op het terrein van het voormalige ABTB-gebouw midden in Overdinkel. Het ligt op steenworp afstand van de katholieke kerk, pal achter een partycentrum. Het oorspronkelijke, vrij kleurloze gebouw is gesloopt. De historische betekenis was - zoals bij de meeste bebouwing in het dorp - vol-

gens het Oversticht niet groot genoeg. Hooguit de emotionele waarde had een rol kunnen spelen. Met het verdwijnen van dit gebouw is het laatste stukje industrieel erfgoed uit Overdinkel verdwenen.

De nieuwe inrichting van het fabrieksterrein is met grote zorgvuldigheid gerealiseerd. De architecten, De Witte-Van der Heijden in Enschede, zijn zich ook zichtbaar van de geschiedenis van de plek bewust geweest. Ze beperkten zich niet tot nieuwbouw alleen, maar creëerden een pleintje waarin nadrukkelijk ook een deel van de oude fabrieksmuur - in gerestaureerde vorm - is gehandhaafd.

De wand met fraai metselwerk sluit het verder vrij doodse pleintje met parkeerplaatsen, een glijbaan en licht glooiend gras af.

De echte eyecatchers van het project zijn negen nieuwe, hagelwitte woningen. Alleen de kleur al maakt ze tot een curiositeit in Overdinkel, dorp van baksteen en hout. De architecten spreken zelfs over een medi-

Boven het maaiveld

Herman Haverkate

Rubriek over
architectuur
in de regio

terrane sfeer, al is dat wel zo'n beetje de allerlaatste associatie die je in deze uithoek van Twente hebt.

Ze liggen in een L-vorm, de witte dozen met hun platte daken. Negen geschakelde blokken met dezelfde raamindeling, dezelfde verticale strip boven de voordeur en hetzelfde dakoverstek aan de voorkant.

De sociale effecten van deze semi-overkapping zijn al duidelijk zichtbaar. Bij vrijwel alle huizen staan tuinstoelen of ander meubilair pontificaal naast de voordeur. Stille getuigen van warme zomeravonden waarop het hier beoogde gemeenschapsgevoel mogelijk al tot de eerste buurtbarbecue heeft geleid.

De vormgeving is strak en modernistisch. Alle huizen bestaan in feite uit twee contrasterende delen: een basis van donkere baksteen op de begane grond en een blokachtige witte opbouw die de gevel domineert. Rondom het pleintje vormen ze een speelse witte wand: aangenaam voor de bewoners en, onmiskenbaar, een aanwinst voor Overdinkel.

Commentaar

Spandoek ondermijnt rechtsstaat

Geert Wilders moet 5.000 euro boete betalen, als het aan het Openbaar Ministerie ligt. Dat is de straf die officier van justitie Wouter Bos gistermiddag uitsprak in de zaak 'Minder, minder'.

Volgens het OM spoorde de uitspraak zonder enige nuance of argumentatie aan tot uitsluiting van een bevolkingsgroep. Het OM stelde eerder in het proces al dat de uitspraak in het Haagse café was

gepland en doelbewust was.

Nederland heeft een goede rechterlijke macht die vertrouwen verdient

Wilders trekt zich naar eigen zeggen niks van de eis aan en PVV-Kamerleden in Den Haag toonden een spandoek in de nationale vergaderzaal met daarop het hoofd van Geert Wilders met een

rood kruis over zijn mond. De boodschap is helder: 'Nederland raakt zijn vrijheid van meningsuiting kwijt'.

Wilders en de PVV ondergraven met hun verdediging buiten de rechtszaal onze rechtsstaat. Wilders kiest ervoor om in de rechtszaal zijn mond te houden. Als verdachte is dat zijn goed recht. Dat hij buiten de rechtszaal zich wel verdedigt, getuigt niet van de klasse die je van een Nederlandse parlementariër mag verwachten. Helemaal niet van een mondige parlementariër die de grens van het toelaatbare waarschijnlijk bewust opzocht en die in 2011 nog van de rechter hoorde dat hij op de rand van dat toelaatbare balanceerde. Nederland heeft een rechterlijke macht met een uitstekende staat van dienst die vertrouwen verdient. Mediastunts zoals het tonen van spandoeken zijn legitiem in landen waar een eerlijk proces op het spel staat. In ons land is het slechts een laffe roep om aandacht die eerder machteloos oogt dan heroïsch.

Reageren:
hoofdredactie@tctubantia.nl